

FREDAGEN DEN 18 SEPTEMBER 1981

Grands invigning: FOLKKÖK MOT LYXKROG

Doften av björkved och bönsoppa låg stark och god över Bantorget's sydöstra hörn när VPK Lund i tisdags invigde sitt folkök. Det tråkiga var bara att soppan tog slut redan efter en halvtimme. Arrangörerna, som tidigare diskuterat hur man skulle frysa ner den soppan som nog skulle bli över, ångrade nu att de inte gjort dubbel sats. Kostnaden hade inte behövt vara avskräckande, för de 150 portioner som serverades kostade inte mer än kuvertavgiften för en person vid den invigningsmiddag som samtidigt aväts inne på Grand. De har bra och billiga varor nere på Seger där VPK handlat det mesta av ingredienserna.

God och glad stämning

Det var mycket folk ute i det vackra vädret, och vi tror nog att de flesta hade kommit för Grandinvigningens skull. Vi vet ju av Sydsvenskans opinionsundersökning från i våras att en majoritet av lundaborna accepterar den kommunala upprustningen av Grand (när allt kommer omkring röstar ju en majoritet av lundaborna borgerligt!). Men alla som var på platsen bör ha fått sej en tankeställare av påpekandena på VPKs uppställda plakat om att den borgerliga kommunledningen är beredd att med två miljoner kronor om året subventionera lyxkroger och lyxhotellet Grand, samtidigt som man i budgeten skär ner på bl a skolmåltiderna.

Klart är också att de som accepterade Grand samtidigt uppskattade VPKs initiativ. Sällan har man fått så många positiva kommentarer, och sällan har stämningen varit så gemytlig kring en politisk aktion här i stan.

Polisens märkliga roll

Polisens roll kring invigningen av Folkök och Grand förtjänar en kommentar. När vpk-arna anlände till torget med böngrytan förbjöds de att ställa upp den. Polisen hänvisade till att det inte fanns något tillstånd, vartill vpk-arna svarade att de aldrig kunde föreställa sej att det krävdes tillstånd till en så obetydlig aktion, som ju inte störde vare sej trafiken eller hotellinvigningen.

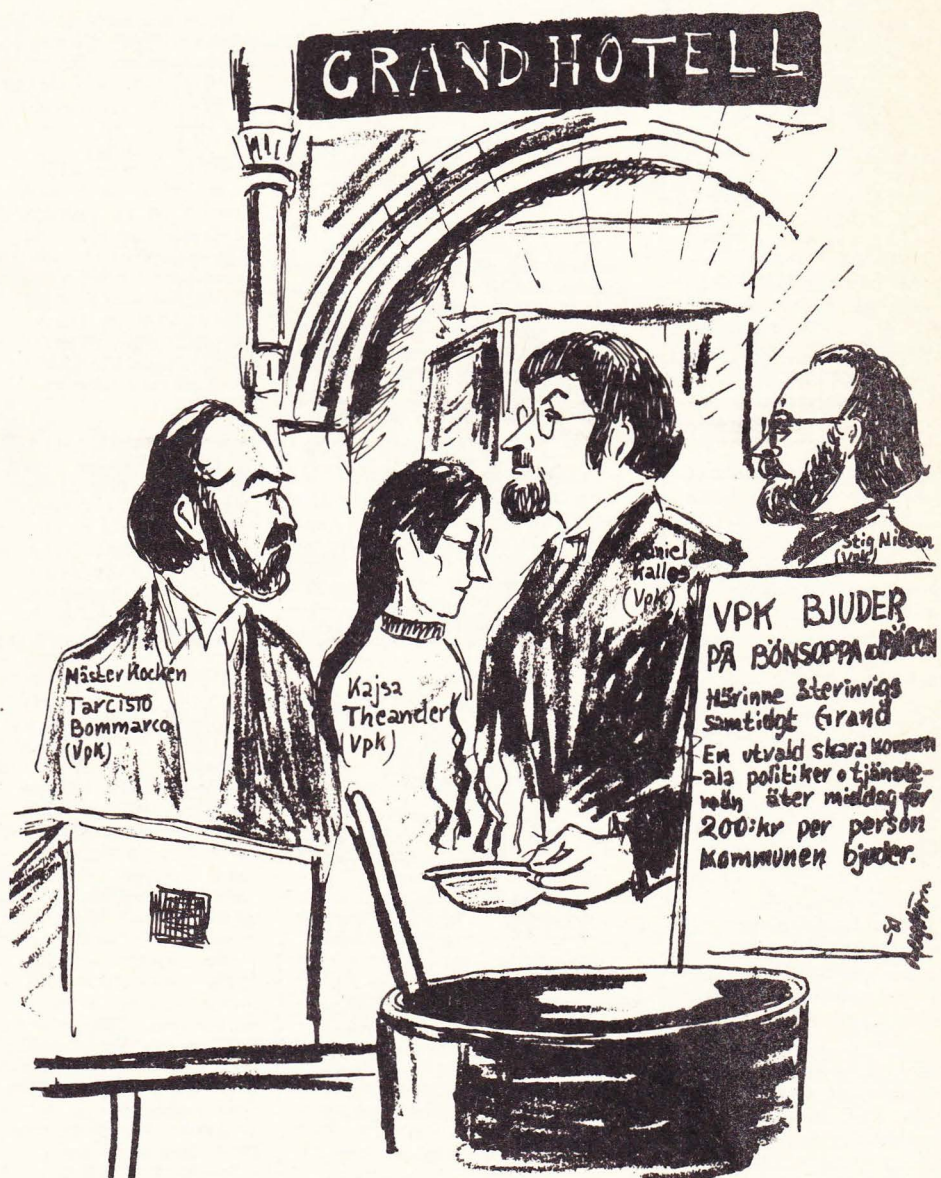
I trots mot polisens uppmärksamhet ställde vpk-arna ändå upp sitt kök, men det blir rapport och ini-

tiativtagaren lär ha åtal att vänta. Om det går så långt finns det skäl att dra en parallell till vad som hände i lördags, då nollorna från LTH (utan polistillstånd) bjöd bl a Sverker Oredsson (fp) på middag ute på Stortorget, samtidigt som Chiledemonstrationen (med tillstånd) avslutades med ett möte där.

Att poliserna utanför Grand sedan lugnt såg på när vpk-arna lastade upp grytan på en släpkärra för återtransport 300 meter till partilokalen, för att sen per radio larma en annan polispatrull som stoppade transporten för "bristfälligt surrad last", är ett tjuvnytt som vi nog tycker är i billigaste laget.

Vi kommer tillbaka

Alltnog, en lyckad aktion var det, och den gamla bykgrytan lär komma till användning igen, både på VPKs sommarläger och i mer officiella sammanhang. Tarcisio Bommarco & Co har många recept i bakfickan.

(i dubbel bemärkelse)

Även om Veckobladet tycks ha funnit en nisch i Lunds politik och tidningsvärld (vi håller oss kvar vid vår upplaga kring 1000 ex i veckan, folk man pratar med är rätt nöjda för det mesta osv.), så måste vi ändå sätta våra mål högre än det nuvarande.

Rimligtvis borde alltför Lunda-bor känna sig allt mindre entusiastiska inför drakarna Sydsvenskan och Arbetet, och känna behov av komplement/ersättning.

VB borde alltså kunna få en lysande framtid. Men då måste givetvis också tidningens innehåll förbättras, dess underlag breddas och omfånget ökas. Det senare finns det inte ekonomiska möjligheter till för närvarande, men med flera läsare är på sikt ingenting (?) omöjligt.

Men det som det nu gäller är i första hand att skapa en bättre tidning inom de nuvarande ramar. VB utges enligt texten på huvudet av VPK och KU i Lund. Men det fattas mycket innan tidningen är en kollektiv röst för de hundratals medlemmarna och de tusentals väljarna. Det är nu en ganska begränsad grupp som aktivt bidrar med material till VB. En väsentlig kvalitetsförbättring skulle vara om den gruppen kunde vidgas.

Dels inom VPK/KU: kommunala förtroendekvinnor/män, stadsdelsgrupper, fackligt aktiva, och alla andra som vill nå ut med stora och små politiska frågor.

VB har också ambitionen att bli en angelägenhet för personer och grupper utanför VPK/KU, en vänster i vidare bemärkelse. Freds- miljö-, kvinno-, musik- m.fl. rörelser. Människor på arbetsplatser, i skolor och i arbetslöshetskön.

Veckobladet är tacksamt för bidrag från skrivande/tecknande/fotograferande människor som har något på hjärtat och behöver ett forum. (Och vill man inte skriva själv så kan man ringa veckans kontaktedaktör). Tillsammans kanske vi kan ge Lund den tidning staden och dess innevånare förtjänar.

VB-red

De breda pågarna Birger och Per

Det verkar som det rör sig en del under ytan hos den socialdemokratiska partiledningen i Lund. Vi ska inte vara tjugiga om det här med dragkampen på Höstfesten, men nog var det klantigt av SAP att säga nej i sista stund. Förhistorien var ju att Vpk-arna i fullmäktige hade frågat sina s-kollegor. Birger Rehn som har sinne för folkliga förlustelser och med åren tillägnat sig en viss vana att umgås med Vpk Lund sa naturligtvis ja. Men han glömde (eller brydde sig inte om?) att inhämta politrukernas tillstånd. Ove Persson, arbetarkommunens ordförande, ryckte ut för att sätta världskommunismen på plats.

Salt i öppna sår

Jag tror inte man kan förstå det här om man inte inser att det måste vara som salt i öppna sår när Vpk anordnar folkfest i Folkets Park. Arbetarrörelsens historia under 60-70-talen är ju en enda lång nerskrotning av den ide-mässiga och organisatoriska bas som pionjärerna skapat. Det här har gått olika långt i olika landsändar: i Mellansverige kan det finnas kvar mycket av en vital och stark socialdemokratisk ofentlighet. Men här i Skåne är det sämre, vilket inte minst socialdemokratien i Lund bär vittnesbörd om. Folkets Park i Lund, en gång en självklar samlingspunkt, har länge legat tom, och när nu Höstfesten för några dagar fick parken att leva upp blev de socialdemokratiska reaktionerna starka.

Per smörjer kråset

Nu är det inte bara Birger Rehn som SAP haft bekymmer med i veckan utan också den andre brede pojken, Per Lundgren. Sedan Vpk bestämt sig för att bojkotta Grandinvigningen insåg socialdemokraterna sitt bästa och gjorde

Per Lundgren som ende socialdemokrat på väg in i det välbevakade Grand.

foto: Thomas Schlyter

detsamma, med undantag just för Per Lundgren. Nu kan ju motiven vara blandade för en del av de inbjudna socialdemokraterna – t ex är ju s k familjescäl tänkbara när ena halvan av ett politikerpar är bjudet men inte den andra. Annars är det lätt att föreställa sig de inre strider som måste ha rasat mellan det politiska omdömet och lusten att smörja kråset, t ex hos Nisse Gustavsson och Per Lundgren. Samvetsstriden utföll olika i de båda fallen och nu tycks ju Per Lundgren (som en konsekvens?) vilja lämna fullmäktige och kommunstyrelsen. Jag kommer att sakna honom.

Fest på Bantorget

Grands öppnande fyller ju högt ställda anspråk på en historisk händelse: rik på symboler, färgrika detaljer och väl intäckt av media (nej inte av Sydsvenskan, där var tyndheten bedövande). Jag lade allt på minnet för att ha något att berätta för barnbarnen. Det var egentligen bara de ridande

poliserna som saknades. Lunda-borna verkade att ta det hela som ett fullkomligt naturligt arrangemang, där Grands inhyrda Bleckhorn gick väl ihop med Vpks soppa. Många kom och ville ha backning, och efterrätten som bestod av nedfallna päron från partiträdgården på Trollebergsvägen fick en strykande åtgång. Jag tror faktiskt att en äldre dam var framme och bad Tarcisio om soppreceptet.

Lucifer

Birger Rehn besökte ju ändå höstfesten, klädd i en mycket vacker ljusblå kostym, och det är värt att återvärlden spara hans fyndiga beteckning på den uppblåsbara borgen där barnen hoppade kring av hjärtans lust: Vpks luftslott.

F ö insåg ju Ove Persson sent omsider sin taktiska miss och inbjöd Vpk till dragkamp längre fram i höst. Det ska bli livat.

»Lund County Council Chairman» Erik Nilsson

Mr Erik Nilsson, Lund County Council chairman, har via Rand Daily Mail (Johannesburg) erbjudits en slags vadhållning med den Sydafrikanske professorn Chris Barnard, Sverigeaktuell tidigare i år.

Erik Nilsson protesterade i en motion i landstinget mot besöket, vilket alltså upprört folk på södra sidan av jordklotet. Då VPK ryter, hörs det!

Det är professorn själv som slår vad om att han inte gör några rasistiska uttalanden. Vilken summa vadet skall gälla får Erik Nilsson bestämma, professorn tycks ha aldrig sinande tillgångar.

Tåggrutan

Stor succé var det i söndags när SJ firade lokalt 125-årsjubileum. Massor av folk som äkte ångtåg, handlade veteransällskapens böcker och pryler samt lyssnade till den välspelade SJ-orkestern från Malmö (som dock hade den dåliga smaken att komma till Lund med buss).

SJ-ledningen börjar kanske äntligen förstå att som stöd för sina utbyggnadssträvanden utnyttja sin största politiska potential, den att järnvägen är ett folkkärt transportmedel. För att gå vidare på den vägen kunde man t ex underlätta möjligheterna till, och även propagera för möjligheterna, för föreningar och andra att hyra extratåg. VPK Lund har blandade erfarenheter i den frågan.

Lokalt finns det mycket att göra, och VPK lär förbereda en samlad presentation av sin syn på kommunens järnvägsfrågor. Tills vidare kan vi hålla oss till det historiska och önska att även Lund får någon rullande materiel uppställd som minne och blickfång (utöver den rostiga W-maskinen på en grasmatta vid LTH).

Nollorna

Det finns mycket att säga om nollorna, dvs de nya teknologernas, framfart i Lund de senaste dagarna. Personalen i Botaniska trädgården har sagt en del, efter den skandalösa vandaliseringen där. VPKs appelltalare Daniel Kallós sa på Mårtenstorget i lördags om nollorna som samtidigt höll till där: 'Vi har inget emot att folk roar sej, tvärtom. Men vår fördragsamhet med de dummare skämten skulle vara bra mycket större om ni nån gång visade lite insikt om den sociala verklighet som finns omkring er.'

Fäst för somligt skämttlynne faller även vi. En sak som de andra lokaltidningarna tycks ha missat är nollornas bil (för det var väl deras?) som cirkulerade i stan i tisdags. Den hade polisbilars karaktäristiska svartvita målning, men på sidorna stod med stora bokstäver TJUV.

Strax efter kom ilsket körande en annan svartvit bil, antagligen larmad per radio och denna gång med texten POLIS, som uppenbarligen hade något otalt med den första.

Mera sånt!

KRISEN — en myt

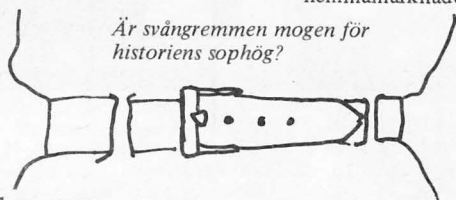
En specialist på ekonomisk statistik, Sven Grassman, besökte i förra veckan Lund. Grassman har gjort sig känd för att hävda att den officiella statistiken över bytesbalans och utlandsskulder har varit grovt missledande. Kan sådant vara av intresse för oss som står utanför kretsen av ekonomiskt fackfolk? Ja, i högsta grad, därför att om han har rätt, så är vi alla offer för en verklighetsförfalskning som fått politiska konsekvenser in på skinnet.

Uppseendeväckande

Vad Grassman sagt i ett antal debattartiklar och nu så på ett offentligt möte arrangerat av SAP/universitetet, den socialdemokratiska arbetsplatsföreningen vid Lunds universitet, är att regeringens och oppositionens ekonomiska politik grundar sig på fel-tolkning av den ekonomiska statistiken. Sättet att se på Sveriges ekonomi är att jämföra med en bouppteckning där man bara tar upp skulderna, inte tillgångarna. Vad som skett kallar han ett haveri i den politiska, intellektuella och vetenskapliga processen. Och de akademiska nationalekonomerna har inte bara spelat en legitimerande roll för den borgerliga politiken utan varit de som aktivt drivit fram den.

Det är helt enkelt uppseende-

väckande anklagelser Grassman kommer med och man intresserar sig då för motargumenten. Men några sådana har inte framförts. Enstaka utskällningar har han fått, se t ex Sydsvenskans förstaledare den 8 september: "Grassman, avslöjaren", en förbluffande uppvisning i dryghet och argumentnöd. Vad gäller den tekniska diskussionen om hur man bör räkna utlandsskuld och bytesbalans tycks nationalekonomerna av facket ge honom rätt — korrigeringar har på senare tid införts under diskreta former. Men i stort sett är det tystnaden som är det dominerande, Grassman kallar den bok han publicerar om en månad för "Det tysta riket".

Är svängremmen mogen för historiens sophög?

Problem, men . . .

Sven Grassmans bild av svensk ekonomi är att det finns vissa betydande strukturproblem, t ex när det gäller varv och stål, men att ekonomin i grunden är stark. Vad gäller upplåning och handelsbalans kan han påvisa hur Sveriges

situation inte på sågot sätt skiljer sig från andra industriländers och att kostnader, löner och konsumtion i Sverige karakteriserats av en mycket måttfull utveckling under 70-talet. Vad gäller bytesbalansen så är det bara en fråga om att ta vår del av oljenotan och det kan varken vi eller något annat jämförbart land göra något åt på kort sikt. De faktiska försämringar vi har när det gäller produktivitet har Grassman visat att de direkt hänger samman med kapacitetsutnyttjandet i industrin, och att det är lågt beror i sin tur på hemmamarknadens utveckling.

När momsen höjdes häromåret sjönk konsumtionen och därmed produktionen och produktiviteten i den svenska industrin. Hans recept för en återhämtning är det klassiska keynesianska: stimulera hemmamarknaden.

Sven Grassman har alltså inget till övers för de krisrecept som borgare och dessvärre också socialdemokrater framfört. De går ut på att spara och så förstås öka exporten. Keynes håller, tycks Grassman mena och pekar på att om man ökar folks möjligheter till konsumtion så är det bara 30 öre på en krona som går till importvaror — resten går till den egna industrin som därmed får upp kapacitetsutnyttjandet och konkurrenskraften.

Var finns Wigfors?

Det är svårt att låta bli att tänka på vad som hände i politiken och ekonomin i början av 30-talet. Då som nu stod det ekonomiska etablissemanget bakom en politik med lönesänkningar och arbetslöshet. Skillnaden är att det den gången fanns politiker som Wigfors som med Keynes i ryggen ville föra en expansiv politik. Vad som också är intressant i det här är att se hur tolkningen av verkligheten, ideologin, är bestämmande över politiken. Den som har makten över verklighetsbeskrivningen — den borgerliga nationalekonomin och på den baserade massmedia — har ett avgörande inflytande på hur politiken ska utformas. Kriststämningen som fötts ur okunnighet har sedan varit politiskt synnerligen användbar. Borgarna kan mycket väl mena att svängremspolitiken visserligen varit ekonomiskt omotiverad och rentav motverkande sitt syfte, men att den givit så goda politiska resultat att den varit värd sitt pris.

Ett fyrtiotal närvarande — akademiska lärare mest — verkade inte att ha några större invändningar mot vad som sades.

Sten H.

VPK laddar upp...

VPK har under den gångna helgen haft en stor sammandragning i Stockholm. Bl a har partiets samtliga ombudsmän samt distriktsordf. deltagit. Sammandragningen utgör ett avstamp inför VPK:s kongresskampanj.

Inledare var, förutom Lars Werner även C-H Hermansson, Tore Claesson och Bo Hammar. Lars Werner påpekade i sitt anförande bl.a. att kongresskampanjen även måste ses som en inofficiell valupptakt, med tanke på att borgarna redan inlett sina respektive kampanjer genom att i vanlig ordning gå till häftiga angrepp på den svenska arbetarrörelsen och den offentliga sektorn.

— "Därför har de nu dragit igång en bred kampanj mot arbetarrörelsen i hopp om att slippa ifrån sakfrågorna. Men vi ska se till att frågorna om arbetslösheten, inflationen, priser och hyror, skatter och social nedrustning kommer att bli diskuterade och genom våra alternativ bli heta frågor för regeringen och socialdemokraterna".

Social nedrustning

De olika borgerliga regeringarna har konsekvent nedrustat den offentliga sektorn, och det sociala trygghetssystem som arbetarrörelsen kämpat för genom årtionden. Borgarna har försvarat sin nedrustningspolitik med att den offent-

liga sektorn skulle vara "tärande" och att den tar arbetskraft från industrin. Lars Werner ställde frågan — "...vilken industri? Säg att vi skulle frigöra 100 000 människor i den offentliga sektorn imorgon. Var finns de industrijobb de ska besätta? Och var finns de jobb som behövs till dem som redan idag är arbetslösa?"

Vi lär väl få vänta på svaret! Förutom direkta nedskärningar hotar borgarna dessutom med att privatisera stora delar av den kommunala servicen. Man vill få möjlighet att profitera på människors sociala behov. Än så länge har man avstått från att privatisera polis, militär och domstolar — men man bedömer väl vinstmöjligheterna på de verksamheterna som små...?

Motoffensiv

Det finns bara två alternativ för 80-talet. Borgerlig politik eller arbetarpolitik för socialism. Men precis som i folkomröstningen skapas tre... Därför att några inte kan bestämma sig, utan vill vara så där lite lagom. Det finns således linje 1 som står för "mer kapitalism". En linje 2 som står för "lite mindre kapitalism". Och det finns en linje 3 som vill "avveckla kapitalismen".

— "Den enda vägen ut ur krisen och den enda vägen att förverkliga arbetarrörelsens politiska mål, är att med en socialistiskt inriktad politik bryta storfinsansens

makt och ägande, spränga ramarna för den profitstyra kapitalistiska marknadsekonomin och börja bygga ett socialistiskt samhälle", konstaterade Lars Werner avslutningsvis.

Skrämmande arbetslöshet

En av huvudfrågorna under tiden fram till VPK:s kongress i november kommer att utgöras av den allt större arbetslösheten. För augusti rapporterades 116 000 öppet arbetslösa. Det är 28 000 fler än förra året.

— "Kampen mot arbetslösheten och kampen mot inflationen framstår alltmer som de två dominerande uppgifterna i den ekonomiska politiken. I VPK:s initiativ på den ekonomiska fronten har också dessa två kampuppgifter ställts i förgrunden", sa C-H Hermansson i sitt anförande. "Vpk måste medverka till att forma en målmedveten och handlingskraftig folkmajoritet för ett antikapitalistiskt krisprogram, som kan föra det svenska samhället ut ur den kapitalistiska ordningen och in i en medveten socialistisk planering."

Regeringen driver medvetet en politik som pressar upp arbetslösheten. Därför går idag 120 000 människor arbetslösa. Man räknar med att ytterligare 80 000 kommer att bli arbetslösa under vintern. Betänk då, att en arbetslös kostar samhället c:a 70 000 kr om året. Då förstår ni också varför

den ekonomiska krisen kommer att förvärras ytterligare, och varför utsikterna är så dystra.

Fredsfrågan

Förutom kampen mot arbetslösheten kommer kampanjen även att omfatta kamp mot höjda priser och hyror, samt kamp för freden. I centrum för fredsarbetet står idag kravet om Norden-kärnvapenfri zon. Varje minut tickar rustningstaxametern fram över tio miljoner kronor. På ett år blir det c:a 2 500 miljarder kronor. Omkring hälften av världens forskare är sysselsatta inom den militära sektorn. Detta sker i en värld där klyftorna mellan fattiga och rika fortsätter att öka, alla stolta proklamationer till trots.

Vad kan vi själva göra konkret i freds kampen? I centrum står naturligtvis kampen för ett totalt kärnvapenförbud. Arbetet för ett kärnvapenfritt Europa är en del av den kampen. Och vårt bidrag är arbetet för att göra Norden till en kärnvapenfri zon.

I Lund har Vpk tillsammans med en rad andra organisationer och fredsörelser varje lördag namninsamling för kravet "Norden — Kärnvapenfri Zon. Hittills har kravet fått ett mycket bra gehör, mellan 4000 och 5000 namn har skickats in, men man har många tomma namnlistor kvar att fylla.

Helmuth Glöck

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Härliga tider

I det glada folkvimmel utanför Grand la vi märke till en gammal man, som när studentspexarna klämde i uppe på balkongen såg så hänförd ut att vi inte kunde låta bli att börja intervjua honom. Och han berättade:

- Det var fattigt och svårt när jag växte upp, men lyckligtvis fick jag tidigt jobb, i garderoben på Grand. Dåligt betalt var det förstås och besvärliga arbetstider, men det gjorde inget för det var ett härligt liv!

- Då har du sett många kända personer passera revy?

- Om! Berömda professorer, författare, baroner från slotten runt stan. Och så alla som bara var studenter då men sen fått olika fina poster. En som sen blev minister talade till mej en gång.

- Vad sa han då?

- Har du inte fått fram min taxi än, din satans luspudel. Ack, det var ett friskt och trevligt språk de hade, studenterna förr. Och alla roliga hyss som de hade för sej! Jag minns så väl när de satte festalen under vatten och spelade vattenpolo med övermogna meloner. Gud vad vi skrattade, fast sen fick vi ju slitigt med att torka upp.

- Då fick du kanske ett mera personligt förhållande till en del akademiker?

- Visst. Hur många tior har jag inte lånat ut för att de skulle få en sista kvällsgrogg. Jag fick sålän igen pengarna men blev rikt lönad på annat sätt. En kväll när ett gäng i matsalen fått veta att jag fyllde jämna år den kvällen rusade de ut och hissade mej.

- Det var väl trevligt!

- Ja. Fast de tappade mej och jag bröt armen rätt illa. Så jag hade det litta svårt i några månader, för på den tiden fanns ju ingen sjukpenning. Men nog var tanken fin.

- Så studenterna var okonventionella i sitt sätt?

- Ja, men inte bara när de var studenter utan många även efteråt, när de kommit upp sej. Jag minns till exempel när Broman och Weibull stod i stora trappan och tävlade om vem som kunde pinka längst.

- Nå, vem vann?

- Tänk att det säger jag inte, för i mitt tycke fanns det åtminstone förr något som hette diskretion. Det är många som jag lovat att hålla tyst medan jag stått nere på toaletten och hjälpt dem att torka av sej det värsta.

- Det syns i alla fall på dej att du är glad för att den gamla tiden kommer tillbaka till Grand.

Grr

Höst med Filmstudion

Nu startar höstsäsongen för Filmstudion i Lund. På programmet står en serie om Ingemar Bergman och en om Science Fiction. Dessutom den Stora Serien, de filmhistoriskt inriktade Lördagsvisningarna och en Nattbioserie med skräckfilmer...

Den filmgalne kan se sammanlagt 50 filmer förenhetspriset 150 kronor. Måttligare entusiaster kan välja att köpa kort för enskilda serier tillsammans med medlemskortet. Det blir ändå mycket film - och bra film - för pengarna jämfört med vanliga biopriser och -repertoar.

VB har träffat Filmstudions kassör, *Sven-Erik Torhell*, och ställt några frågor:

- Hur många är med i Filmstudion och hur fungerar den organisatoriskt?

- Vi har ungefär 700 medlemmar, och Filmstudion fungerar ungefär som en vanlig förening, med styrelse, stadgar och årsmöten.

- Hur får ni tag på filmerna?

- Dels hyr vi filmer från de vanliga kommersiella distributionsbolagen, enstaka filmer importerar vi direkt från t.ex. Danmark och England. En del filmer tar vi via ickekommersiella distributörer som Filmcentrum.

- Hur sker urvalet av film?

- Det är styrelsen som fastställer programmet, bl.a. efter tips från medlemmarna. Vi har försökt med enkäter, men intresset för dem har inte varit så överväldigande.

- Det kan du skriva upp i din lilla svarta bok! Nog för att jag för några år sen misströstad om studenterna, men nu är det gamla på väg tillbaka igen med studentmössor, fina kostymer och punsch. Och hörde du hur teknologerna roade sej i Botaniskan i helgen? Sannerligen, det är sånt som värmer en gammal mans hjärta.

- Är det något du vill framhålla speciellt i höstens program?

- I Stora serien har vi t.ex. ett par 3:evärldenfilmer. Den latinamerikanska *Ut härifrån* och *Ambassadörerna*, som handlar om arabiska gästarbetare i Frankrike.

Sen har vi också ett par avantgardefilmer, *Radio On* och *India Song*, med ett modernistiskt formspråk. Vi visar också en svensk film, *Jag är Maria*, en film som fick fina recensioner när den hade premiär, men som aldrig kommit upp på biograferna i Lund.

- Något mer du vill säga om Filmstudion i Lund?

- Det skulle i så fall vara att vi försöker vidga verksamheten utöver det snäva filmtittandet. Vi bjuder in regissörer, filmforskare, kritiker. Och vi anordnar en resa till Filmmuseet i Köpenhamn.

Filmstudion har också ett bibliotek, som tyvärr är alldeles för lite känt. Det är faktiskt Sveriges tredje största filmbibliotek, med ca 2500 volymer och 60-70 filmtidkrifter. Det ligger i Humanisthuset, brevid UB, och är öppet 12-14 på vardagar. Och dit är alla intresserade välkomna.

Afrikastudier

- Angola betalar ett högt pris för sin solidaritet med Namibia. Men vi tvekar inte, sa Angolas ambassadör Maria de Jesus Haller, då hon i förra veckan besökte Lund.

- 11 000 sydafrikanska soldater är i Angola just nu. De plundrar och bombar våra byar och vårt folk. Nu kämpar angolanska soldater ensamma mot sydafrikanerna, men vi kan med stöd av FN-stadgan, artikel 51 kalla på stöd utifrån. Situationen är mycket farlig, inte bara för Angola, utan för hela världen.

Vill du lära dig mer om läget i Södra Afrika?

Då har du chansen att delta i Afrikagruppens studiecirkel sju måndagskvällar under hösten.

Vill du delta i Afrikagruppens solidaritetsarbete?

Ring Jonas, 13 04 15.

FREDAG:

Slitningar mellan Josef K., 22 (Smålands) och Lotte Römer, 23 (Sparta).

LÖRDAG:

Jag letar efter Herr och Fru Kantarell med Lufs. Zoofys 9:00 anm. Stadsbibl.

Resan går vidare till Helsingborg, där Stadsteatern spelar upp Dario Fo: Inget går upp mot mammas gräs.

Av denna åsikt är säkert även tjuren Ferdinand på Lunds Stadsteater (mim!) samt evt. Mikael Ramel på Sparta.

SÖNDAG:

Drakfest på St Hans backar 12-16. Söndagsbion heter Lili Marleen (Cinema).

ONS DAG:

Brnokvartetten på Arkivmuseet 19:00.

TORS DAG:

Föredrag om försurning av Lufs. Zoofys 19:00.

Kompol har möte mån den 21 sept kl 19.30 på partilokalen Trollebergsvägen 21 C.

LUGI MARATON: Lö 19/9 Sparta - Revinge t.o.r. Start 12.00. Mål ca. 15-16.00.

REDAKTIONSUTSKOTT:

Jan Hindersson, Kenny Andersson.

KONTAKTREDAKTÖR FÖR NÄSTA NUMMER: Finn Hagberg tel 12 90 98